

دوره ۴، شماره ۲

مجله افق توسعه آموزش پزشکی

۱۳۹۰ اردیبهشت ۱۳۹۰

ویژه نامه خلاصه مقالات دوازدهمین همایش کشوری آموزش پزشکی

مشهد مقدس

اهمیت بوده است. این مطالعه مروری، ویژگی‌ها، تفاوت، و ابعاد مختلف دو برنامه آموزشی متورشیپ و پرسپتورشیپ را بیان کرده و اهمیت آن را در جنبه های گوناگون نظیر آموزش، مدیریت، تحقیق و با تاکید بر حرفه پرستاری و مراقبت بیماران مورد بررسی قرار داده است و نتایج بسیاری از مطالعات در این زمینه را، در بررسی وارد نموده است. طبق تعریف AMH، متورینگ یک ارتباط حرفه ای اغلب طولانی مدت، داوطلبانه و سودمند است که در آن یک فرد با تجربه و آگاه (متور)، فرد دارای تجربه کمتر (مبتنی) را حمایت می کند. در پرستاری متورینگ، فرایندی است که شکاف بین آموزش و دنیای واقعی کار را پر می کند. پرسپتورشیپ فرایند کمک به کارکنان در جهت ارتقاء، دانش و مهارت آنها به یک محیط امن و از طریق یک فرد با تجربه تر و آماده که از چالش های پیش روی آن فرد آگاه باشد. مطالعات مختلف در رابطه با تفاوت این دو برنامه بیان می کنند که پرسپتورینگ برنامه ای متمرکز در یک فرایند رسمی به فراگیران مبتدی، در یک دوره محدود جهت کسب صلاحیت های کاری می باشد، در حالی که متورشیپ معمولاً بطور غیر رسمی در طی دوره طولانی تر به یاددهی در جهت ارتقاء، شغلی و رشد شخصی و حرفه ای می پردازد. در عین حال با وجود تفاوت این دو برنامه، بسیاری از جنبه های آنها به هم شباهت دارد مثلاً هر دو برای موفقیت به مواردی از قبیل یادگیری فعال و خود آموزی، ایجاد امنیت در حیطه های بالینی، ساختن محیط آموزشی مناسب و... نیاز دارند. این برنامه ها نقش با ارزشی را در پرستاری ایفا می کنند و باعث ایجاد رضایت شغلی می گردند. با این وجود مطالعات نشان می دهد که مفهوم متورینگ به گستردگی و قدمت پرسپتورینگ در پرستاری کاربرد نداشته است و اخیراً در مراکز سلامتی در رشته پرستاری کاربرد پیدا نموده است. بطور کلی، شناخت دقیق ویژگی های این دو برنامه می تواند برای موسسات آموزشی و با کارفرماها در مراکز بالینی در جهت آموزش و آماده سازی نیروی کاری خود بسیار مفید باشد. لذا توجه مدیران، آموزش دهندگان و فراگیران را در این زمینه جلب می شود.

واژه های کلیدی: متور، مبتنی، متورشیپ و پرسپتورشیپ، پرستاری

A-10-164-1

بررسی نظرات دانشجویان از آزمون بالینی ساختار یافته

هدفمند در واحد فن پرستاری (E)

معصومه نیشابوری، فرح عزیزی، طاهره صادقی، مهناز شوقی

علوم پزشکی سمنان

m_neishabory@yahoo.com

مقدمه: در آموزش، ارزشیابی دانشجویان یکی از مهمترین وظایف آموزش می باشد. ارزشیابی مهارت های بالینی دغدغه خاطر دانشجویان و مدرسين علوم پزشکی می باشد و دانشجویان ارزشیابی را پر تنش می دانند در نتیجه طراحی روش مناسبی جهت ارزشیابی دانشجویان لازم و ضروری به نظر می رسد. تعیین نظرات دانشجویان از آزمون بالینی ساختار یافته هدفمند در واحد فن پرستاری در دانشجویان فن پرستاری در سال ۱۳۸۸ - ۱۳۸۹ می باشد.

روش کار: این پژوهش یک مطالعه توصیفی-تحلیلی است که در آن میزان دانش و مهارت بالینی ۴۶ دانشجوی پرستاری واحد فن پرستاری با روش ارزشیابی بالینی با ساختار عینی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

توانایی در برقراری ارتباط مناسب با تاکید بر صلاحیت و شایستگی می توانند به عنوان یک الگوی عملکردی در ارائه آموزش اثربخش به دانشجویان عمل کنند.

واژه های کلیدی: آموزش اثربخش، مدرسين پرستاری، مطالعه کیفی.

A-10-448-1

روش های ارزیابی آموزش در علوم پزشکی (E)

مهناز مشعوفی، زینب محمدزاده

اردبیل - دانشگاه علوم پزشکی اردبیل - دانشکده بهداشت

rosemashoufi@yahoo.com

مقدمه: در ۶۰ دهه اخیر تغییرات گسترده و سریعی در روشهای ارزیابی آموزش پزشکی ایجاد شده است، چندین روش ارزشیابی نوین در زمان حاضر ایجاد شده است، که بیشتر بر روی مهارت های بالینی، مهارت های ارتباطی، مهارت های عملکردی و حرفه ای گرای تمركز دارند؛ در این مقاله روش های ارزشیابی مبتنی بر عملکرد در آموزش پزشکی و منافع و چالش های همراه با رویکردهای مختلف ارائه شده است.

روش کار: یک مطالعه توصیفی است که اطلاعات از طریق بررسی منابع کتابخانه ای و مقالات اینترنتی گردآوری شده است.

نتایج: موارد مورد ارزیابی شامل استانداردسازی بیماران، برنامه های کامپیوتری، شبیه سازی مدل ها و ابزارهای محیط سایبرنتیک به عنوان ارائه دهنده کار با اصول شبیه سازی می باشد. متدهای ارزشیابی شامل متدهای مبتنی بر کار و شبیه سازی می باشند که از جمله متدهای ارزشیابی مبتنی بر کار عبارتند از: mPAT، CbD، DOPS، mCEX. این متدها با برنامه های آموزشی مبتنی بر شاگرد که در پزشکی رایج هستند متناسب خواهند شد، و تاثیر آموزشی عمده ای دارند. این متدهای مبتنی بر کار آتالوگهای بالینی به منظور کلاس تست می باشند و احتمالاً برای محیط های آموزشی سطح بالا که در آن نظارت موازی ضروری است مناسب نمی باشند.

نتیجه گیری: کاربرد شبیه سازی نیازمند تحقیقی اضافه برای تضمین اینکه وظایف و مشکلات مشابه آنها در موارد اجرایی به اندازه کافی بررسی شده اند، می باشد. این متدها می توانند اطلاعات مهمی در مورد قابلیت های آموزشی در محیط های واقعی کار با بیماران در اختیار قرار دهند.

واژه های کلیدی: مهارت های بالینی، ارزشیابی، آموزش پزشکی

A-10-633-2

متورشیپ و پرسپتورشیپ در پرستاری: یک مطالعه مروری

(E)

محمد آگاهجانی، زهرا راحمی، مریم سادات شهشهانی، ندا میرباقر

دانشگاه علوم پزشکی کاشان

aghajani1362@yahoo.com

نقش یادگیری در همه محتهای زندگی نمایان است و نقش برنامه های یادگیری در امور آموزشی، حرفه ای و شغلی شناخته شده است و همیشه حائز